



Dato: 26. november 2010  
J.nr.: 10/25738

Folketinget, Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik  
Christiansborg

**Ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations besvarelse af spørgsmål nr. 50, alm.del. Spørgsmålet er stillet efter anmodning fra et ikke-medlem af udvalget (MFU) Line Barfod (EL)**

**Spørgsmål nr. 50:**

"I forlængelse af samrådet om hjemsendelse af nordiske statsborgere den 26. oktober 2010 (samrådsspørgsmål C – G) bedes ministeren redegøre for praksis i Danmark for hjemsendelse af nordiske statsborgere de sidste 20 år. Herunder bedes ministeren redegøre for:  
a) hvor mange nordiske statsborgere, der er hjemsendt hvert år.  
b) hvad årsagerne har været til hjemsendelse, opgjort på forskellige kategorier, f.eks. graviditet, sygdom, arbejdsløshed."

**Svar:**

Som jeg redegjorde for under det åbne samråd den 26. oktober 2010 har Sikringsstyrelsen i perioden fra 1998 og til udgangen af 2002 truffet beslutning om cirka 100 hjemsendelsesafgørelser, hvor de fleste af disse vedrørte nordiske statsborgere. I perioden 2004 til 31. august 2007 traf Sikringsstyrelsen 33 hjemsendelsesafgørelser. Udlændingesservice har i perioden ultimo september 2007 til august 2010, altså i en periode på knapt 3 år, truffet afgørelse om i alt 14 sager, hvoraf 13 er blevet påklaget Integrationsministeriet. Ud af de 13 sager har Integrationsministeriet stadfæstet fem. To af stadfæstelserne skyldtes, at de pågældende klagere under ministeriets sagsbehandling frivilligt var udrejst, mens de resterende tre stadfæstelser beroede på en konkret vurdering af sagens omstændigheder.

Jeg finder ikke grundlag for at bede ministeriet om at fremfinde samtlige hjemsendelsesafgørelser for derefter at opdele dem efter årstal for 20 år tilbage.

Tilsvarende i forhold til en nærmere angivelse af årsagen til hjemsendelserne, må jeg fastholde, at årsagen til hjemsendelse i samtlige sager er, at udlændingen har fået vedvarende offentlig hjælp til forsørgelse, eller det må forventes, at udlændingen vil få brug for vedvarende offentlig hjælp til forsørgelse. I tilknytning hertil er der i hver enkelt sag foretaget en

konkret og individuel vurdering af en eventuel hjemsendelses konsekvenser for de pågældende på baggrund af de konkrete faktiske omstændigheder i hver enkelt sag.

Endelig bemærkes det, at udlændinge, som meddeles hjemsendelse, har mulighed for at påklage afgørelsen til 2. instans, ligesom udlændingen kan bringe 2. instans afgørelsen til prøvelse ved domstolen efter grundlovens § 63, stk. 1, eller indbringe sagen for Folketingets Ombudsmand.

Med venlig hilsen

Birthe Rønn Hornbech